

- філологічний збірник з регіональних проблем. – Житомир, 2015. – Вип. 26. – С. 141-151.
12. Шевельов Ю. Історична фонологія української мови ; [пер. з англ.] / Ю. Шевельов. – Х. : Акта, 2002. – 1054 с.
13. Ярошенко В. Українська мова в молдавських грамотах XIV-XV вв. / В. Ярошенко // Збірник для дослідження історії української мови [за ред. А. Кримського, М. Драй-Хмари]. – К. : Всеукр. акад. наук, 1931. – Т. 1. – С. 248-290.

Марія Леонова

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

ДОРЕЧНІСТЬ ТВОРЧОСТІ У РОБОТІ РЕДАКТОРА ПРИ ВИСВІТЛЕННІ СУЧАСНИХ ПОДІЙ НА СХОДІ УКРАЇНИ

Бойові дії на сході України змусили українські медіа переглянути свої підходи до роботи. Українська журналістика вже два роки поспіль постає перед новими викликами своєї професії. Медійники вимушені працювати під час інформаційної війни та в умовах масових протестів, під час війни на сході України та за умов анексії Криму [3, с.1]. Через цю низку подій українські медіа мають швидко пристосовуватись до нових умов та вимог часу і подавати неупереджену інформацію.

Актуальність теми та дослідження полягає в намаганні виявити причини та вирішити питання доречності творчості у роботі редактора, який висвітлює події сучасності на сході України.

Предметом дослідження є ситуація на сході України та сучасні українські медіа: їх підхід, способи та психологія подання матеріалу реципієнтам.

Мета дослідження – дослідити деталі роботи редактора та особливості світосприйняття безпосереднього реципієнта задля знаходження правильного підходу до подання матеріалу українськими ЗМІ.

Завдання – проаналізувати і виявити шляхи вирішення актуального на сьогодні питання доречності застосування творчості редактором під час висвітлення подій на сході України.

Новизна роботи полягає у знаходженні нових неупереджених підходів до творчої роботи редактора у різних галузях медіа діяльності.

Не маючи значного досвіду роботи в гарячих точках, українські журналісти з кожним днем здобувають усе більше навичок у висвітленні подій із небезпечних куточків країни. Для місцевих ЗМІ цей час став черговим випробуванням: звикли працювати за режиму жорсткого контролю й залежності від місцевої влади, їм нелегко перейти на інший принцип роботи. Зрозуміло, що кожен із нас, перш за все, – людина. Отже ми маємо почуття, власні думки та емоції. Але редактор, журналіст та взагалі всі медійники повинні бути не просто обережними при роботі з матеріалами, які стосуються війни, але й, так би мовити, бездушними. Тому що будь-яка паніка журналіста, який пише матеріал для редакції чи будь-які емоції редактора, який вичитує статтю, можуть і будуть відчутні читачем. А це призведе до масової паніки, а згодом – до катастрофи всеукраїнського масштабу. Адже ЗМІ – це перше джерело, яке слухають маси, це перше джерело, якому довіряють, і це єдиний ресурс, який може швидко й масово впливати на свідомість людей.

Медіасфера – це творча галузь, в якій кожен елемент, себто працівник, має проявляти свою творчу індивідуальність, аби підтримувати медіа на належному, цікавому рівні. Але не завжди це доречно. Редактори та журналісти сучасних новинних ресурсів не дотримуються балансу думок та точності поданої інформації. Подаючи емоційно насичену інформацію, ред. колективи повинні чітко розуміти, що суспільно важливі теми можуть спричинити масову паніку та навіть викривити дійсність. Саме тому, як рішення проблеми, дуже актуальним на сьогодні буде проведення безкоштовних лекцій, темою яких стане вміння розмежовувати особисте й суспільне, важливе та другорядне у контексті сучасної війни, стосунків з Росією та анексії Криму.

Варто зазначити, що у сьогоднішні 70% споживачів інформації через ЗМІ отримують її в Інтернеті [1]. Тому журналістам та редакторам необхідно звернути увагу та бути обачливими при поданні матеріалу на інтернет-ресурсах, адже Інтернет не контролюється законом і ця інформаційна площа є абсолютно вільною для особистих думок, які часто бувають необґрунтованими та неправдивими.

Також корисним для українських працівників медіа стане досвід французьких журналістів у листопаді 2015 року, які тримали свій народ у спокої наскільки це було можливо, які не сіяли паніки та подавали лише сухі неупереджені факти щодо терористичної атаки у Парижі.

Найактуальніша тема останніх двох років в Україні, на жаль, є не тільки найболючішою але і дуже важливою. Важливою як для народу-реципієнта, так і для медійника, що подає інформацію у маси. Сучасна війна – це, перш за все, інформаційна війна. І кому як не медійникам бути солдатами та нести відповідальність за інформацію, за текст, за країну на інформаційному, багато де віртуальному полі бою.

Список літератури

1. Бережко Ю. Творча складова редакторської діяльності у структурі функціонування видавничого бізнесу [Електронний ресурс] / Юлія Бережко – Режим доступу до ресурсу: <http://social-science.com.ua/article/754>.
2. Карпенко В. Майстерність редактора: професійні та організаторські аспекти [Текст] : [курс лекцій] / В. Карпенко. – Київ : [Центр вільної преси], 2006. – 190 с.
3. Романюк М. Оратаї журналістської ниви: Українські редактори, видавці, публіцисти [Текст] : [у 2 кн.]. Кн. 2 / М. М. Романюк. – Львів : 2004. – 238 с.